

**ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Οιδανικό
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ ΔΥΟ (2)
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

A. Και οι Κερκυραίοι, επειδή έκαναν επιθέσεις χωρίς τάξη και με λίγα πλοία, δεινοπαθούσαν από την πλευρά τους. Οι Αθηναίοι εξάλλου επειδή φοβούνταν τον μεγαλύτερο αριθμό (των εχθρικών πλοίων) και την περικύκλωση, δεν έκαναν επίθεση στα παρατεταγμένα εναντίον τους πλοία ούτε στο σύνολο τους ούτε στο μέσο τους, αλλά αφού επιτέθηκαν σε μια πτέρυγα, βυθίζουν ένα πλοίο. Και μετά απ' αυτά καθώς εκείνοι (δηλαδή οι Πελοποννήσιοι) παρατάχτηκαν κυκλικά, έπλεαν γύρω γύρω (οι Αθηναίοι) και προσπαθούσαν να φέρουν σύγχυση. Καθώς όμως το κατάλαβαν (αυτό) όσοι ήταν απέναντι στους Κερκυραίους και επειδή φοβήθηκαν μήπως γίνει ακριβώς αυτό που συνέβη στη Ναύπακτο, σπεύδουν να βοηθήσουν, και αφού συγκεντρώθηκαν όλα μαζί τα πλοία, έκαναν ταυτόχρονα την επίθεση εναντίον των Αθηναίων. Εκείνοι τότε άρχισαν πια να υποχωρούν κωπηλατώντας προς τα πίσω και συνάμα ήθελαν να προλάβουν να καταφύγουν (στο λιμάνι) στο μεγαλύτερο δυνατό αριθμό τα πλοία των Κερκυραίων, καθώς αυτοί υποχωρούσαν αργά και οι εχθροί είχαν ταχθεί εναντίον τους. Η ναυμαχία λοιπόν αφού τέτοια εξέλιξη είχε, έληξε με τη δύση του ηλίου.

B. Οι κάτοικοι του Βυζαντίου και της Καλχηδόνας παρέδωσαν τις πόλεις τους στον Λύσανδρο, αφού εξασφάλισαν με «σπονδές» ασφαλή αποχώρηση για τους άντρες της αθηναϊκής φρουράς. Παρά τη διαφορά του πολιτεύματος ανάμεσα στη Σπάρτη και στην Αθήνα και παρά τη βιαιότητα των συγκρούσεων υπήρχαν **θεσμοί** σεβαστοί από τους αντιπάλους, όπως οι **σπονδές**: αντιπρόσωποι των αντιπάλων κατέληγαν σε συμφωνία που την επισφράγιζαν με σπονδές προς τιμήν των θεών, τους οποίους καλούσαν ως μάρτυρες για την τήρησή της. Έτσι, αυτοί που αποχωρούσαν μετά από πολιορκία και παράδοση, ήταν ασφαλείς ως προστατευόμενοι των θεών. Ο όρος **υπόσπονδος** αναφέρεται σε ηττημένους που παραδόθηκαν στους νικητές ή σε νεκρούς πολέμου που οι δικοί τους παραδέχθηκαν την ήττα τους και ζήτησαν από τους νικητές άδεια να παραλάβουν τα σώματα για ταφή.

Γ1. τῶ φρουρῶ, ὧ φρουρέ// τοῦ ἄστεως, τὰ ἄστη//τὴν συμφορὰν, ταῖς συμφοραῖς//τῆς πολλῆς, τὰ πολλά// τῆς ἐκκλησίας, τῶν ἐκκλησιῶν//ὧ πόλι, ταῖς πόλεσι//τῆς νεώς, ταῖς ναυσί//τούτω, αὐται//ἡμῶν, σύ// τόν ἥλιον, ὧ ἥλιε

Γ2. ἐγίνετο//ἀποπέμπης//εἶησαν(εἶεν)//κατέλιπον//λεγοίμεθα//παρηγγέλλετε//προσβάλλειν//ἐποίησε// βούλεσθαι//τέταξαι

Δ1.

εἰς τὰς Ἀθήνας : εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο στο ρήμα ἀπέπεμπε τῆς Παράλου: υποκείμενο της μετοχής ἀφικομένης
ἀποχῶσαι: υποκείμενο του απρόσωπου ρήματος ἔδοξε, τελικό απαρέμφατο
τὸ πλῆθος: αντικείμενο της μετοχής φοβούμενοι
ἄθροαι: κατηγορούμενο στο νῆες μέσω της μετοχής γεγόμεναι

Δ2α. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμψάκῳ κατεστήσατο: δευτεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση

β. μὴ γένοιτο: δευτερεύουσα ονοματική ενδοιαστική πρόταση, λειτουργεῖ ὡς αντικείμενο στη μετοχή δείσαντες

Ε.: κατεστήσατο: στήλη, σταθμός//ἔφυγον: φυγή, πρόσφυγας// διδούς:δόση, προδοσία// ἐλέγετο: λέξη,